

Sygn. akt IV U 1068/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Guniewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2019 r.

sprawy I. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego reprezentowanego przez P. Terenową w P.

o rentę rolniczą

na skutek odwołania I. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego reprezentowanego przez P. Terenową w P.

z dnia 13 lipca 2018

znak : (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1068/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 20 lutego 2019 r.

Decyzją z dnia 13.07.2018r., znak (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego reprezentowany przez Oddział (...) Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w R. P. Terenowa w P. na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników po rozpoznaniu wniosku z dnia 21 maja 2018 r. odmówił wnioskodawczyni I. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawcy nie przysługuje prawo do renty rolniczej, ponieważ komisja lekarska orzeczeniem z dnia 10.07.2018r. nie uznała wnioskodawczyni za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła I. K., podnosząc, iż jej obecny stan zdrowia w dalszym ciągu się pogarsza. Pozostaje pod opieką lekarzy kardiologa, neurologa, ortopedy i chirurga.

W odpowiedzi Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w R. P. Terenowa w P. wniosła o oddalenie odwołania, podtrzymując w całości swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni w dniu 21.05.2018r. złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty rolniczej.

Komisja lekarska KRUS, oceniająca stan zdrowia odwołującej się orzeczeniem z dnia 10.07.2018r. nie stwierdziła, aby wnioskodawczyni była całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym.

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawczyni, w szczególności czy jest ona nadal całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym, kiedy powstała owa niezdolność do pracy, czy ma charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu kardiologii, neurologii, ortopedii i chirurgii.

Biegli sądowi z zakresu ortopedii, neurologii i kardiologii w opinii łącznej z dnia 14.11.2018 r., wydanej po zapoznaniu się z dokumentacją KRUS oraz po przeprowadzeniu badań sądowo-lekarskich wnioskodawczyni, rozpoznali u badanej : - nadciśnienie tętnicze, - stabilną chorobę wieńcową, - otyłość, - chorobę zwyrodnieniową stawów kolanowych i barkowego prawego, - chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa z zespołem bólowym w remisji, - cukrzycę typu 2.

W oparciu o powyższe biegli uznali, że I. K. nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym.

Wnioskodawczyni od wielu lat leczy się z powodu nadciśnienia tętniczego. Brak dowodów na obecność istotnych powikłań narządowych nadciśnienia. Rozpoznawana choroba niedokrwienna serca ma przebieg stabilny. Nie występują dolegliwości będące wskazaniem do hospitalizacji. Wnioskodawczyni wymaga okresowej modyfikacji leczenia kardiologicznego, jednak z przyczyn kardiologicznych nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym. Cukrzyca typu 2 leczona od pół roku lekiem doustnym nie wpływa na dolność do pracy. Mimo opisywanych w badaniach obrazowych zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych kręgosłupa oraz zmian zwyrodnieniowych stawów kolanowych i barku prawego w fizykalnym badaniu neurologicznym i ortopedycznym nie stwierdza się istotnego upośledzenia sprawności narządu ruchu. W zgodnej opinii biegłych brak podstaw do uznania wnioskodawczyni za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

Biegły chirurg w swej opinii stwierdził, że od 15 lat wnioskodawca przechodzi okresowo stany zapalne żyłaków. Obecnie żyłaki są bez cech stanu zapalnego. W ocenie tego biegłego wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym.

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych dowodów. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby w zakresie przyznanych im kompetencji i w przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd dał wiarę przeprowadzonym na potrzeby niniejszego postępowania opiniom biegłych z zakresu neurologii, ortopedii, kardiologii i chirurgii, albowiem są one fachowe, a ich treść oraz sposób formułowania wniosków nie budzą wątpliwości. Wspomniane opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, w tym odnoszą się do dokumentacji lekarskiej. Z treści opinii wynika, iż zawierają one wszystkie konieczne elementy (wywiad uzyskany od wnioskodawcy i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wniosek końcowy dotyczący niezdolności do pracy). Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności. Sąd Okręgowy wydając wyrok oparł się na tych opiniach. W opiniach biegłych nie ma zawartych nieścisłości, niedokładności, które uzasadniałyby odmówienie przyznania im waloru mocy dowodowej. W związku z powyższym Sąd Okręgowy nie znalazł, żadnych podstaw do zakwestionowania ww. opinii biegłych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest bezzasadne.

Stosownie do art. 21 ust.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2;
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym;
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt. 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W ust. 2 pkt. 5 art. 21 cyt. ustawy wskazano, że warunek podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres uważa się za spełniony, jeżeli okres ubezpieczenia emerytalno-rentowego ubezpieczonego wynosi co najmniej 5 lat - jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w wieku powyżej 30 lat. Okres 5 lat, o których mowa w ust. 2 pkt. 5, powinien przypadać w okresie ostatnich 10 lat przed złożeniem wniosku o przyznanie renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy (ust. 8 tegoż artykułu).

Art. 21 ust. 5 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników stanowi, że za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym. Całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uznaje się za trwałą, jeżeli ubezpieczony nie rokuje odzyskania zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym. Całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uznaje się za okresową, jeżeli ubezpieczony rokuje odzyskanie zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Przedmiotem sporu w toku niniejszego postępowania była kwestia spełnienia przez wnioskodawczynię I. K. przesłanki trwałej lub okresowej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

W toku postępowania wywołanego odwołaniem wnioskodawczyni od decyzji organu rentowego Sąd dokonał weryfikacji ustaleń poczynionych w orzeczeniu przez komisję lekarską KRUS, stwierdzającego brak całkowitej niezdolności wnioskodawczyni do pracy w gospodarstwie rolnym. Przeprowadzone w niniejszej sprawie dowody z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów z zakresu kardiologii, ortopedii, neurologii i chirurgii w zakresie powołanych przez wnioskodawczynię dolegliwości – nie wykazały, aby odwołująca była całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym. A zatem stanowisko wyrażone w decyzji organu rentowego, odmawiające przyznania wnioskodawczyni prawa do renty rolniczej z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym było zasadne. Biegli stwierdzili u wnioskodawczyni brak niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym pomimo zdiagnozowanych schorzeń. Schorzenia te mają charakter na tyle łagodny, iż nie powodują u wnioskodawczyni całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Sąd Okręgowy podziela te opinie biegłych. Zaznaczyć przy tym należy, iż Sąd nie może – wbrew opinii biegłych – oprzeć ustaleń faktycznych w tym zakresie na własnym przekonaniu. Opinia biegłych dostarcza bowiem sądowi wiedzy specjalistycznej koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości, stanowiących łącznie o zdolności do wykonywania zatrudnienia lub jej braku. (por. wyrok SN z dnia 14 marca 2007 r., sygn. akt III UK 130/06).

Z tych przyczyn Sąd oddalił odwołanie i orzekł jak w sentencji na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.